

[Justitsministeren.]

pege på, at der jo nok blandt dem, der bruger udlejningsvogne, kan være nogle, der ikke er alt for trænede trafikanter, og måske var det ikke urimeligt at advare den øvrige trafik — men enfin, vi diskuterer spørgsmålet i udvalget.

Jeg takker det ærede medlem hr. Rimstad, fordi han sagde, at hans parti sandsynligvis ville nå til en positiv stilling. Når jeg nu kender hele hans skeptiske indstilling til regeringen, synes jeg, det var næsten for positivt. Men jeg glæder mig til at se afstemningen.

Det ærede medlem pegede på, at man måske kunne undtage motorvejene fra de kommende forsøg, og anførte, at disse veje er bygget med henblik på større hastighed end andre veje. Jeg afviser ikke det ærede medlems betragtninger, men jeg kan heller ikke benægte, at jeg personlig synes, at 100 km er en meget stor fart. For de store, tunge vogne — jeg taler udelukkende om personvogne — der, om jeg så må sige, ligger godt på vejen, betyder de 100 km ikke så forfærdelig meget, men for de små vogne er der en risiko forbundet dermed. Jeg vil derfor ikke være alt for tilbøjelig til at gøre det ærede medlem følge. Men nu kan vi jo se, hvad der sker.

Det ærede medlem har fuldstændig ret i, at ved overhaling bør den, der overhales, trække til højre, og jeg tror, man skal rejse det spørgsmål, om ikke man bør belægge med straf, at dette ikke sker. Jeg vil gerne sige, at hvor den pågældende, som overhales, handler demonstrativt og udsætter andre for risiko, er forholdet kriminelt. Om man simpelt hen skal belægge med straf, at vedkommende ikke øjeblikkelig, når han hører signalet, trækker ind til højre, kan diskuteres. Hvor der handles uforsvarligt eller uforsigtigt, er forholdet strafbart.

Til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen vil jeg sige, at han ved, at jeg har modtaget en henvendelse fra Kørelærerunionen vedrørende hele problemet om kørelærernes uddannelse, og at denne henvendelse er genstand for undersøgelse i justitsministeriet. Så vidt jeg er orienteret, ville gennemførelsen af de ønsker, unionen har, forudsætte en lovgivning, og jeg er lidt skeptisk over for den tanke, at

det skulle være muligt at gennemføre en lovgivning, som indebar en autorisation af de pågældende. Men som sagt, undersøgelsen er i gang.

Så rejste det ærede medlem det spørgsmål, om vi skulle indføre en teoretisk prøve for knallertkørere. Jeg går ud fra, at det ærede medlem tænker sig en vis prøve med hensyn til færdselsloven; det er jo ikke selve betjeningen af dette i sig selv simple apparat, det skulle dreje sig om. Ja, det kan der anføres argumenter for, men jeg ville dog mene, at gjorde man det, burde man vel også indføre en teoretisk prøve for cyklister. Der er jo ikke så forfærdelig stor forskel i risikomomentet for de to arter af trafikmidler, at ikke de samme regler burde gælde.

De bemærkninger, jeg har gjort om spirituspromillen, har i øvrigt også adresse til det ærede medlem, som udmærket kender min stilling. Jeg beder om en vis tålmodighed, indtil den svenske betænkning foreligger.

I øvrigt takker jeg, fordi jeg har indtrykket af, at i hvert fald et flertal vil stemme for dette lovforslag.

Helga Pedersen: Jeg finder anledning til at fremsætte nogle få bemærkninger i tilknytning til de indlæg, der er fremkommet her.

Jeg synes, det var ganske interessant, at den højtærede justitsminister stillede sig positivt over for det ærede medlem hr. Rimstads bemærkning om, at man muligvis skulle foretage en opdeling af forsøgene, hvis de skal iværksættes, for så vidt angår forsøg på motorveje i modsætning til forsøg på amtsveje af anden beskaffenhed. Det tror jeg vil være noget, vi skal interessere os for i udvalget.

Jeg var meget tilfreds med at høre det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersens bemærkninger vedrørende promillereglen. Jeg kender naturligvis det ærede medlems indstilling til disse spørgsmål, men jeg synes, det var rart at få udtalelsen her fra denne talerstol. Oplysningen om, at de svenske forsøg er så nær afslutningen, er ny for mig. Således som jeg ser på spørgsmålet, er det naturligvis ikke problemet, om man skal se på sagen en måned før eller en måned senere, der er afgørende. Jeg mener bare,